

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenci in ministerstvo Taaffeovo.

Ker bo naše čitatelje izvestno zanimalo slišati, kako Hrvatje tolmačijo našo politično situacijo, podajemo tu v doslovnem prevodu članek, ki ga je priobčil te dni pod gorešnim zaglavjem ugledni „Agrar Tagblatt“. Članek slove:

Dogodki poslednjega časa dajejo nam zopet povod, da se bavimo s politično usodo naših slovenskih soplemenikov. Žal, da ta povod ni nikakor vesel. Nemškonačionalni hegemoni mislijo, da je zopet prišel čas, ko bodo trje nego kdaj poprej stopili Slovincem na tilnik. Ohrabreni po dvoumnem vedenji Taaffeovega ministerstva in po rastočem svojem uplivu na vladno delovanje, hočejo še z večjo brezozirnostjo nego dosedaj boriti se proti vsemu, kar je slovenskega.

Glavna matadorja nemško-liberalne in nemško-radikalne stranke v južnoavstrijskih pokrajinah, poslanca Dumreicher in Steinwender, sklicala sta na dan 19. t. m. nemški strankarski shod. Na tem shodu posvetovalo se bode o sredstvih in o načinu, kako bi se dalo ustaviti „napredovanje slovenske agitacije v nemških pokrajinah“. To je volk, kateremu jagnje kali vodo. Saj poznamo to politiško sleparstvo. Obramba nemških interesov, to ni v jargonu germanizatoričnih hujskačev in njih časnikaških glasil nič drugega, nego napadalna vojna proti slovenskemu življu, nič drugega nego brutalno zatiranje Slovencev. Trdi in težavni so boji, katere so že preborili slovenski naši bratje za svoj narodni obstanek. A na še trje in težavnejše boje se jim je pripraviti, v še energičnejši odpor proti vsem napadom tujih narodov se jim združiti. Vsa znamenja namreč kažejo, da se njihovi nasprotniki oborožujejo za nov naskok na slovenskega jezika ozemlje in istinito gospodje Dumreicher in Steinwender in pa nemški „Schulverein“ niso izbirčljivi glede bojnih sredstev.

Vse slovenske kroge živo zanima vprašanje: Na kako stališče se bode postavila vlada pri tem boji? Kolikor se je tudi ministerstvo Taaffe-ovo v prvih letih svojega obstanka kazalo prijazno opravi-

čenim slovenskim zahtevam, kolikor so tudi Slovenci smeli biti zadovoljni s prvimi odredbami Winklerjeve dobe, tako opravičena je danes domneva, da se vlada vedno odločneje odvrta od Slovencev. Ako bi ministerstvo ostalo vsaj popolnoma objektivno, gotovo bi se ne bilo Slovincem bati, da se jim odvzame le pedenj njihovega narodnega posestva. A način, kako se je postavil že baron Winkler proti zahtevi dvojezičnih javnih napisov ulic, dalje način, kako sta škof Missija in g. Mahnič, očitveno po ukazu Dunajskih vladnih krogov, prouzročila globoko segajoč razdor v slovenskem taboru in končno glasni klici radosti, s katerimi je nemškoliberalno časnikarstvo pozdravljalo imenovanje barona Heina voditeljem kranjske deželne vlade — vse to so simptomi, ki opravičujejo bojazen, da se Slovincem pri trudapolnem svojem borenju za narodni obstanek od vlade ni nadejati ne samo nikakoršne podpore, nego celo očitnega odpora.

Razumljivo je, da tako vedenje Taaffeovega ministerstva rodi v vrstah slovenskih rodoljubov najgloblji srd proti politiki vlade, katere se že kakor tri leta večinoma nagiblje proti nemško-liberalni stranki. Vedno močnejši postaja upliv takozvanih Mladoslovencev, vedno glasneje se kliče, naj izstopijo slovenski državni poslanci iz ministerijelnega Hohenwartovega kluba in naj razvijejo zastavo opozicije. In zares utegnejo se posledice tega gibanja v kratkem pokazati tudi v državnem zboru.

Že zdaj se kaže, da konservativni stranki pripadajoči slovenski poslanci narodovi želji po opozicijski politiki ne bodo mogli trajno zapirati ušes. V neki seji Hohenwartovega kluba, ki je bila te dni, izjavili so jugoslovanski člani klubovi, da so jako nezadovoljni vsled sedanjega položaja v poslanski zbornici in vsled postopanja vladnih organov v slovenskih pokrajinah. Ko so tudi nemški in češki konservativci izjavili, da smatrajo položaj za neugoden od lanskega leta, zjediniili so se vsi o izjavi, da klub za zdaj ne bode spremenil svojega stališča v zbornici, da pa ne more uspešno izpolnjevati svoje vloge kot vladina stranka.

To svarilo je tako jasno, da je ne more napčno umeti premeten politik, kakor je grof Taaffe. Hohenwartov klub naveličal se je parlamentarnega vrtiljaka, h kateremu grof Taaffe že tri leta svira vedno jedno in isto obrabljeno melodijo. Danes desna, jutri leva, danes slovansko-avtonomističen, jutri nemško centralističen — v tem napačnem kolobarju suče se vedno ministerijelna politika. Namen vsega tega pa je, da se rešitev strankarske krize, ki je brez dvoma v državnem zboru, zavleče ad calendae graecas. Da bi se oziralo na konservativne zahteve, o tem še govora ni in kardinalna točka slovenskega programa, administrativno zjedinenje slovenskih pokrajin se na ministerski klopi niti ne smatra za resno.

Da Hohenwartov klub in posebno jugoslovanski člani njegovi izražajo tako neprikrito svojo nezadovoljnost z vladno politiko, to je velevažno znamenje časa. A še ni prepozno. Še niso padle kocke. Še je mogoče, da ministerstvo Taaffeovo ukrene zopet na stezo razborite, z opravičenimi zahtevami Slovanov računajoče politike in se obrani postati specifično nemška vlada, ter da se zopet spremeni v resnično pravično in vsled tega resnično avstrijsko vlado. Ta opomindajejo grofu Taaffeu tudi dogodki na Ogerskem in jako bi se morali motiti, ako mu ni došlo isto svarilo tudi od prav merodajne strani ter dovedlo do češke konference. Ako bi se pa ministerstvo ne oziralo na te odnošaje, ako bi nadaljevalo delati iz najzvestejih prijateljev razdražene nasprotnike, kopal bi si s tem le svoj grob. Odpad Hohenwartovega kluba bil bi konec čre Taaffeove.

Državni zbor.

Na Dunaji, 12. novembra.

Naučni minister baron Gautsch opiral je danes sebe in podrejene mu učne instance. Odgovarjal je namreč na interpelaciji grofa Hohenwarta in dra. Luegerja o odpravi glasne molitve v Dunajskih ljudskih šolah in to jako nesrečno. Govoril je sicer mnogo, zavijal stvar na vse strani in se izgovarjal kolikor mogoče, iz vsega govora pa je bilo

LISTEK.

Dosegla je kneginjo.

Češki spisal Bohdan Kaminský, preložil Vin ko.) (Dalje.)

„Jutri,“ dejal je vratarju, „z vlakom, ki odhaja iz Turnova o petih zjutraj, pride sèm gospa, kateri izročite to pismo.“ Izstopila bode iz prvega razreda, mlada je in spremljevala jo bode hišna, ki se vedno smeje — sicer pa jo poznate,“ pristavi zamišljen.

Ne da bi vratarja zahvalil na pozdravih, gre proti izhodu. Pri vratih, držečih v mestni park, se ustavi, obrne se proti kolodvoru ter pogleda na uro v stolpu. Kazala je baš tri in jedno četrt.

Vročina popoldanskega solca še ni ponehala. Dihal jo je vzduh in tla, bila je neznosna ter delala dihanje skoro nemogoče.

Stejskal je šel skozi park, kjer je bilo polno otrok in varuhinj, po Bredovski ulici ter v Henrikovci stopil v poštno poslopje. Poišče si brzojavni oddelek in medlo sedši na stol napiše na predloženo mu golic:

„Gospa Alina Stejskalova, Sedmihorky. Pridi jutri s prvim vlakom. Čakam, zelo sem bolan. Poljubuje te mož.“

Uradnik mu je iz goldinarja dal štiriinštirideset krajcarjev, Stejskal izide ter počasi stopa proti Vaclavskemu trgu. Pred svojim hotelom se ustavi, kakor bi premišljal in oprezoval, bi li ustopil. Ustopi ter se znova vrne k ulodu, postoji ter znova s skloneno glavo in pot si otiraje s čela odide doli po trgu ob levi strani, ki je bila v senci. Pred lekarno, ki je v spodnjem delu Vaclavskega trga, se ustavi, ne da bi šel noter, ampak da bi se pogledal v velikih steklih v vratih. Videl se je kot v zrkalu in zdelo se mu je, da se še nikdar sam sebi ni zdel tako star... V žgočem solncu prišel je po Ferdinandovi ulici k Národnemu gledališču, a na oglu, katerega z ulico in trgom dela kavarna Slavija, se je ustavil, globoko vzdihnil ter dolgo gledal na uro v stolpu Staromestnega vodovoda. Bilo je četvrt na pet. Izmučen in upehan kupil si je pol ure pozneje listek prvega razreda v kopeli v banjah.

„Kako je vroče, človek bi se kar zadušil,“ slišal je nekov glas, ko mu je strežnica odpirala vrata v kabino.

On nič ne reče ter si počasi izzuva čevlje. Ona odide, on pa se na pol sleče ter dolgo sedi na stolu, podpiraje si glavo z obema rokama. Nepremično gleda pred se, z obraza se mu vidi globoka zamišljenost in utrujenost. Zdelo se je, kot bi hotel

zadremati... Čez nekaj časa vstane, sleče srajco ter seže v vodo. Tok mrzle vode ustavi ter pusti teči le gorko. Kabina se polni z lahкими oblaki sive megle, ki je zapotila okno. Sprog gospe Aline pa vzame iz suknje nekov tok ter ga položi poleg sebe na stol. Potem gre k vratom ter zopet nazaj; prišlo mu je na misel, da bi jih bilo dobro zapahnuti.

Ozre se. Obešalo za obleko, toaletna mizica, stol in sofa, vse je bilo zavito v sivo meglo. Sedaj prekorači kabino, stopi v niške, pokriža se ter potopi v vodo. Bila je gorka... Zapre petelina, seže na stol, uleže se po dolgem v niških in imejoč vrat pod vodo, petegne preko njega z ostro britvijo. Iz prsij se mu izvije glas podoben hropenju, a tiho, da se je jedva čulo, voda najedenkrat pobarvana s krvjo nekolikokrat zažubori, kratko grganje... in vse utihne.

To je bilo ob petih, baš tisti čas, ko se je toplaška družba iz Sedmihorek vpenjala proti vrhuncu veličastne Razvaline. Pot se je strmo vlekla proti vrhu in gospa Alina, obešajoč se ob grofovo roko, vpraša: „Ali vas nisem utrudila, grof? Tu mi morate pomagati...“

„O sladko breme!“ veli kavalir ter jo pogleda po strani.

„Gospod...“ zašepeta ona ter zamiži... (Konec prih.)

vidno, da je post festum šele odpravil dotični ukrep, da pa je bil prvotno z njim zadovoljen.

Začetkom seje interpelirala sta posl. Schlesinger radi delitve kmetijskih posestev, posl. Biankini pa radi preganjanja somišljenikov Hrvatskega kluba od strani političnih oblastev in radi kršenja občinske avtonomije, naučni minister baron Gautsch pa je odgovarjal na interpelaciji grofa Hohenwarta in dr. Luegerja radi odprave glasne molitve v ljudskih šolah Dunajskih, izgovarjajoč prizadeta šolska oblastva in povdarjajoč, da učna uprava ne bo nikdar pustila žaliti verska čustva katoliškega prebivalstva.

Poslanec Seichert in tovariši stavijo nujni predlog radi državne podpore pogorelcem v Strani na Moravi, poslanec Szczepanowski pa se z ozirom na dra. Luegerja v zadnji seji izrečeno pritožbo opravičuje, da je oddal glasovnice nekaterih poslancev, češ, da so bili dotični poslanci v biši, da poljski poslanci vedno jednako glasujejo in da njegov čin nikakor ni sličen činu posl. Schneiderja, kateremu se je očitalo, da je glasovnice ponarejal.

Posl. dr. Lueger pravi, da se je za besedo oglasil le, ker je poslanec Szczepanowski rekel, da to, kar je on storil, se da oprostiti, to pa, kar je storil Schneider, ne. Posl. Schneider je o svojem času z dovoljenjem dotičnih navzočih poslancev popravil nekatere glasovnice, katere so potem dotični poslanci sami oddali. To ni nič slabega. Ako pa kdo za odsotne člane odda glasovnice, je to v očitnem nasprotju z opravičnim redom. Če so tudi gospodje v poljskem klubu vsi za jednega in jeden za vse, vendar ni posameznik opravičen glasovati za koga drugega. V kritičnem momentu je bilo k večjemu 60 poljskih poslancev navzočih. Gospodov, kateri so se po hodnikih šetali, ne štejem, ker je je zmatrati kot odsotne. Mene brigajo samo tisti, ki so bili tu. Ako hoče poljski klub tako postopati, potem naj kar samo jednega svojih članov sem pošlje in ta naj glasuje za vse druge. S tem si bodo gospodje mnogo časa in stroškov prihranili. Bodite torej pravični. Storili ste nekaj, kar ni bilo prav, razložek je le ta, da bi bili začeli gonjo, če bi bil to storil jaz ali kateri mojih somišljenikov, dočim sedaj vse molči, ker je krivec član velikega kluba. Jednaka pravica za vse! Če gospodje nas kritikujete, kritikovali bomo mi Vas in — mi to dobro umejemo in porabili bomo to, da povemo ljudstvu kakšno pravo velja v tej zbornici.

Na dnevnem redu je bila razprava o odsekovem poročilu gledé nasveta poslanca Kaftana in tovarišev, naj se začne tehnične priprave za zgradbo kanala iz Dunava v Moldavo in v Labo. Poslanec Wohanka kot poročevalec priporočal je ta nasvet prav toplo, posl. Kaftan pa ga je v temeljitem govoru podprl in zlasti povdarjal, da je zadnji čas storiti kaj v tem obziru. Vsa monarhija mora biti preprežena s kanali. Dolžnost države ni samo, da posnema Francijo in Nemčijo gledé militarizma, mobilizira naj tudi gospodarstvo. Za vojaške namene se hitro najdejo potrebni milijoni, za gospodarske reči pa se nihče resno ne meni. Posl. dr. Russ zagovarjal je tudi predlog, dočim se mu je protivil posl. Neuwirth, posl. Suess pa je naglašal, da bi bilo bolje zidati kanale nego regulirati valuto. Posl. dr. Lueger sodi, da zadene največja krivda, če se še ni zidal ta kanal, severno železnico, specijelno Rothschilda, ki ima več upliva, kakor vsi ministri vkupe. Vprašuje se: kje naj dobimo denarje? Jaz odgovarjam na to vprašanje, kje pa je država dobila denarje za Lloyda in za Dunavsko parobrodno družbo? S čim se pa regulira valuta? Če je država tako na nič prišla, da niti za velevažne reči ne dobí posojila, potem je to uničujoča obsodba države. Vlada naj bi s takšnimi zgradbami pomagala ljudstvu iz gospodarske stiske. Jeden kanal je več vreden, kakor vse zlate krone vkupe, zakaj iz kanala vsaj ne more Rothschild vode izpiti.

Predsednik naznani, da sta bila pri nadomestni volitvi v odseke voljena v legitimacijski odsek poslanec dr. Gregorčič, v tiskovni odsek pa poslanec dr. Gregorec.

Posl. Fux stavi predlog o živinskih kužnih boleznih, in isto tako posl. Roskošny, poslanec Slama in tovariši pa interpelirajo poljedelskega ministra o porabi mesa vsled kužnih boleznij pobite živine.

Predsednik dr. Smolka pravi gledé v prejšnji seji stavljene interpelacije posl. Schlesingerja o trgovini z dekleti, katera je izključno v rokah židov, da je bila interpelacija pisana škandalozno nedostojno in zato kliče interpelanta k redu. — Po-

slanec Fuss izjavi v imenu nekaterih tovarišev, ki so podpisali Schlesingerjevo interpelacijo, da te interpelacije niso prej brali, sicer bi jo ne bili podpisali. — Poslanec Schlesinger se opravičuje, a predsednik vzdrži dani mu ukor.

Prihodnja seja v sredo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. novembra.

Državni zbor.

Pojutranjem, to je v sredo, se začne generalna debata o državnem proračunu. Zbornica je sicer sklenila, naj se vrši debata po skrajšanem načinu, a v tem so vse stranke jedine, da debate ni smeti ovirati. Zato se sodi, da razprava do Božiča ne bo dognana, ampak šele meseca januarja. — V tiskovnem odseku primeril se je nekak prevrat. Iz začetka bila je odseku naloga določiti temeljne ideje novemu tiskovnemu zakonu, a ker se vlada ustavlja vsaki premembi, izdelal je odsek kar sam načrt zakona in ga bode predložil zbornici. Parlamentarna posledica tega koraka bo ta, da se bo začela razprava o tem načrtu še le po novem letu.

Vinska klavzula.

Pogajanja naše in italijanske vlade radi interpretacije vinske klavzule so dognana. Znižana carina 3 gld. 20 kr. velja samo za tista naravna vina, katera se uvažajo v lesenih sodih. Za vino upeljano v cisternskih vozeh ne velja ta določba, izjemoma pa velja za vino, katero se je na ladijah jadrenicah upeljalo v cisternah ter na takozvanih svobodnih mestih v Trstu in na Reki pretočilo v lesene sode. Obe državi pripoznavali bode ta certifikate o uspehih preiskave, če je vino naravno in pristno. Preiskava se vrši na nalašč za to ustanovljenih preiskovalnicah, katere izdajajo dotične certifikate. Carinski uradi pripoznali bodo take certifikate in le v posebno dvomljivih slučajih vršila se bode nova preiskava.

Ogerska kriza.

Novi ministerski predsednik bode torej dr. Wekerle in s tem je začasno končana kriza. Splošno se sodi, da se mu bo posrečilo sestaviti novo ministerstvo ali temu ministerstvu bode le imenoma načelnik dr. Wekerle, faktično bode gospodaril Koloman Tisza. Dr. Wekerle stopal je na uradniški lestvi od klina do klina, on ni Madjar, ni v rodu z mogočnimi in uplivnimi magnati niti z bogatim meščanstvom, torej je izključno odvisen od Tize, ne gledé na to, ali postane Štefan Tisza, sin Kolomanov, minister notranjih reči ali ne. Klika Tiszov pride spet do veljave in to za Ogrsko ni nikaka sreča. Tolažilno je le to, da se nova vlada ne bo dolgo vzdružala, ampak umaknila morda Kallayu morda Khuen-Héderváryju. Gledé civilnega zakona se sodi, da bo vsa stvar s teoretično deklaracijo novega ministerstva preložena ad calendas graecas. Govori se tudi, da primas Vaszary ni posebno velik nasprotnik obligatornega civilnega zakona, da se pa protivi fakultativnemu, ker ta uprav izzivlje, da se krše cerkvene naredbe.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Radikalni krogi ukrenili so baje, da bodo radikalni poslanci, če bi pri volitvah ne zmagali, slovesno protestovali proti vladnemu nasilstvu in skupščino zapustili. V tem slučaju bila bi skupščina nesklepčna. Vlada ščuje sedaj seboj posebno proti občinskim zastopom, v katerih imajo radikalci večino. Proti takim zastopom se kujejo pod vladno patronanco nezaupnice. Minister notranjih reči razposlal je okrajnim prefektom okrožnico ter jim naroča, da jim ni preiskovati uzroke nezaupnici, ampak tekoma osmih dni sklicati volilce, da glasujejo o tej nezaupnici. Če bi občinsko načelnstvo obotavljalo se, storiti v to potrebne korake, stori naj jih prefekt. — Župana in tri obč. odbornike v Semendriji so zaprli radi — ponarejanja aktov in zlorabe uradne oblasti. — Uradno oblast zlorablja pač najbolj ministerstvo samo.

Rusija in Francija.

Avstrijski in nemški listi hiteli so na vsa moč zatrjevati, da je poročilo Pariškega „Matina“ o neki zvezi mej Rusijo in Francijo neosnovano in izmišljeno. Resen list, Berolinska „Vossische Zeitung“ pa naznanja iz zanesljivega vira, da je na tem poročilu nekaj resničnega. Neka pogodba se je dejanski sklenila in je pri tem posredoval veliki knez Vladimir; določbe te pogodbe sicer niso znane, imenovani list pa sodi, da niso posebne važnosti in da je pogodba sklenjena zlasti na ljubav ruskemu finančnemu ministru, ki želi na Francoskem najeti posojilo. Končno, pravi „V. Z.“, pa je vse jedno, kaj določa pogodba, kajti stališče Rusije in Francije je za slučaj vojne jasno in nedvomno tudi brez pogodbe.

Francoski parlament.

Loubetovo ministerstvo dobilo je prvo nezaupnico. Bivši boulangist Pontois je predlagal, da naj se odpravi privilegij članov častne legije, da jih sme soditi samo apelno sodišče. Vlada se je temu upirala, seboj pa nujnosti tega predloga, a nuj-

nost je obveljala, predlog pa je bil vzprejet z vsemi proti jednemu glasu. Radikalci so tega poraza vlade zelo veselili in mobilizirajo vse somišljenike in druge nasprotnike ministerstva, da bi pri razpravi o trgovinski pogodbi z Belgijo zbrali večino proti vladi in jo podrli.

Dopisi.

S Koroškega 12. novembra. [Izv. dop.] (Nevarno orožje dr. Mahnič.) V V. zvezku letošnjega „Rimskega Katolika“ str. 258 piše dr. Mahnič o slovenskih brezvercih mej drugim to-le: „Veliko izkustva je treba, veliko bistroumnosti, predno se mu (brezvercu) pride na sled; ko si ga pa zasledil, je tako opolzel, da mu ne moreš do živega. Mu očitaš brezverstvo, glej, začne se ti križati in rožni venec moliti, da meniš sama sveta patra Dominika in Frančiška pred sabo videti. Te je pohujšalo njegovo očitno sočustvo, njegovo javno sodelovanje z nasprotniki sv. cerkve, (nasprotniki sv. cerkve seveda so vsi, ki se brez-pogojno ne udeajo dr. Mahniču, kajti on se v svoji ponižnosti zmatra za sv. cerkev), pelje te v domačo hišo in ti pokaže kako moli zjutraj in zvečer, kako vzgojuje krščansko svoje otroke. Se spodtikaš nad liberalnimi listi in knjigami, (mej liberalne liste in knjige pa šteje dr. Mahnič vse, ki ne izhajajo pod njegovim nadzorstvom), katere bere in naroča, glej, potolaži te z žegnano vodo, ki jo ima v spalnici, z molitveno knjigo, katera tudi ne manjka mizi“. — Vprašamo: Ali se ne rujejo s takim pisarenjem siloma najsvetejša čutila iz srca vseh onih Slovencev, ki radi spolnjujejo krščanske svoje dolžnosti, a se nikakor ne morejo ujemati s pogubnimi in krivimi nazori dr. Mahniča? Kdo se naj še javno upa kazati versko svoje prepričanje, hoditi v cerkev in vzgojevati krščansko svoje otroke in sploh spolnjevati krščanske svoje dolžnosti ako se mora bati, da se mu bode zaradi tega pripisovala najgrša lastnost, ki si jo moremo pri človeku misliti — hinavstvo? Nevarno pa je tako orožje zlasti zaradi tega, ker bi se lahko porabilo tudi proti onim, od kojih prihaja. Mnogokrat je že zadela puščica strelca samega. Potem pa bi dr. Mahnič zakrivil, ako bi se ne le o njih in njegovih slepih privržencih, ampak tudi o drugih gospodih z isto pravico (oziroma krivico) sodilo, da so sami — hinavci. To pa naj zabrani previdnost treznejših gospodov duhovnikov in milost božja! —ov—

Domače stvari.

Andrej Komel pl. Sočeban.

V soboto opoldne zapel je v tujem nemškem Gradci mrtvaški zvon, naznanjajoč, da je narod naš zopet izgubil izvrstnega moža, delavnega in požrtvovalnega rodoljuba ter izbornega strokovnega pisatelja. Po kratki bolezni zatisnil je za večno oči Andrej Komel pl. Sočeban, c. in kr. major, vrl vojak in vrl narodnjak, v 64. letu dōbe svoje. Pokojnik je bil porojen v prijaznem Solkanu pri Gorici kot sin kmetijskih roditeljev in se posvetil l. 1848. vojaškemu stanu ter v teku svojega petindvajsetletnega odličnega službovanja od prostaka avanziral do majorja. Za njegove zasluge odlikovan je bil l. 1866. s srebrnim križcem z vojno dekoracijo ter povzdignjen v plemeniti stan. Posebne zasluge si je pridobil kot pisatelj s tem, da je prvi mej Slovenci iz svojega nagiba navzlic vsem mnogoterim oviram spisoval in iz svojih novcev zalagal vojaške poučne knjige v slovenskem jeziku, pisane s tem namenom, da bi se slovenski vojaki, nevedči nemškemu jeziku, v svoji materinščini poučevali in da bi častniki in šarži ne pačili našega lepega jezika tako, kakor ga pačijo, ko z nemškimi knjigami v rokah učé priprostega slovenskega vojaka raznih vojaških stvari. Najvažnejše takšne knjige, katere je poslovenil in objavil v resnici plemeniti major Komel, so te: 1. Službovnik za c. kr. vojsko I., II. in III. del. 2. Garnizonska in stražna služba. 3. Werndlova puška za c. kr. vojsko. Ta knjižica je bila l. 1884 preložena po Komelovi tudi na češki jezik. 4. Kratek pouk o zemljišči (Terrainlebre). 5. Bojna služba. 6. Osnova vojaštva c. i. kr. vojakom v pouk. 7. Vežbovnik za c. i. kr. peščeto. 8. Prisega in vojni členi. 9. Kurzgefasste praktische Grammatik der slovenischen Sprache

für Deutsche. Mit besonderer Berücksichtigung der Militärterminologie in den angewendeten Beispielen. Klagenfurt 1887, 8, 250 str. 10. Puška-repetirka. V vsem skupaj je izdal major Komel šestnaest vojaških knjižic in si s tem zaslužil v polni meri hvaležnost naroda. — Goreč rodoljub, podpiral je pokojnik vsako narodno podjetje po svojih močeh in bil posebno mej narodnjaki v Gradci kot odločen in neustrašen Slovan, kot veseljak splošno priljubljen in čislán. Ostavil je vdovo in nedoletno hčerko. Bodi mu lahka zemlja in prijazen spomin!

— (Osobne vesti.) Namestu dvornega svetnika Schreya imenovan je višjim državnim pravnikom pri Graškem višjem deželnem sodišči ondodni višjesodni svetnik dr. Moric pl. Pflügl. Novi višji državni pravnik rodil se je l. 1843. v Gorici, vstopil v državno službo l. 1865. ter nekaj časa tudi mej Slovenci služboval in to v Celju in v Mariboru. G. Pflügl je baje tudi slovenskega jezika zmožen, po svojem političnem prepričanju pa je odločen nemški liberalac Wasserjevega kroja.

— (C. kr. kmetijska družba pred gos. p. baronom Heinom.) Sobotni „Slovenec“ trdi, odgovarjaje na naš članek „Naroden škandal“, da je tudi g. cesarski svetnik Murnik kot predsednik c. kr. kmetijske družbe nagovoril novega vodjo deželne vlade izključno v nemškem jeziku. Mit tega skoro nismo mogli verjeti, poizvedovali smo zategadelj in prepričali smo se — da je „Slovenec“ resnico trdil! Kmetijska družba in nemški jezik! Ob sebi umevno je, da mi odločno obsojamo to neodpustno netaktnost in narodno malomarnost in da bi jo bili brez strahu uvrstili v članek „Naroden škandal“, ako bi se nam bila pravočasno sporočila. Kadar gre za narodno čast, tedaj mi ne gledamo na to, je-li se grešnik imenuje Detela, Klofutar ali pa Murnik. In v tem se razločujemo od svojega klerikalnega tovariša, ki nima grajalne besede za nemškutarenje gg. proštov Klofuturja in dra. Jarca.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v torek 15. dan novembra 1892 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznanila predsedstva. II. Poročilo o reorganizaciji občinskih uradov. III. Pravnega in personalnega odseka poročilo a) o naložnji glavnice Jernej Sallocherjeve dijaške ustanove; b) o c. kr. finančnega ministerstva odloku gledé obrokov za plačevanje domarine v Ljubljani. IV. Policijskega odseka poročilo a) o prostovoljnega gasilskega društva Ljubljanskega predlogu, da se prepusti stara brizgalnica barjanom; b) o prošnji za premostitev žitnega trga s Poljan na Križevniški trg; c) o deželnega odbora kranjskega dopisu gledé izposlovanja jednega mesta ustanove Nje c. in kr. visočanstva cesaričinje Štefanijske za skrofulozne otroke v morskí kopelji Gradeški; d) o nekaterih policijskih stražnikov prošnjah za denarne podpore. V. Šolskega odseka poročilo a) o računih vodstev mestnih ljudskih šol gledé porabe dotacij v šolskem letu 1891/2; b) o prošnji vodstva trirazredne dekliške ljudske šole v Lichtenturnovem sirotišči za podporo v nakup primernih knjig za šolsko knjižnico. — Potem tajna seja.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) prvo XX-krono ste darovali domorodkinji danes z besedami, ki naj je doslovno ponatisnemo v naslednjem: Preč. g. prvomestnik! Prvo XX-krono, katero sve si prislužili, darujevi prekornosti in prepotrebni družbi sv. Cirila in Metoda. Naj ljubi Bog blagoslovi Vaše delovanje! Na Dunaji dne 11. novembra 1892. Antonija Rebekova in Rozalija Rebekova. — To je ob enem prvi kronin dar naši družbi; ni došel iz bogataševih rok — ampak bil „prislužen“. In uprav v tem znamenji „moli in delaj“ je našega naroda in naše družbe prihodnost. Čast tem delavnim rokam! — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda. — Kakor smo v soboto poročali, je mej tem tudi g. dr. Srnc v Celji položil na oltar naše narodne šole kronin dar. Vivant sequentes.

— (Slovensko gledališče.) V soboto predstavljala se je Stroupežnickega značajna slika „Gospod Grobski“ v slovenskem prevodu Fr. Gestrina. Ideja igre — brezupni boj fevdalnega absolutizma proti svobodi kmetijskega stanu — je lepa, vender pa se nam konečna rešitev konflikta ne zdi povsem dosledna in jasna. Navzlic temu ta igra daleč prekaša večino modernih nemških igrokazov in zategadelj se bo brez dvoma vzdržala na našem repertoarju. Posebno umestna bi bila po našem mnenju

za predstavo o priliki kaknega gledališkega vlaka z dežele. Gledé jezika prevoda pa bi želeli, da se nadomesti nerazumljiv izraz „opekunstvo“, z dobrim domačim „varuštvo“. — O sobotni predstavi sami izreči se nam je v obče pohvalno. Glavni ulogi bili sta v rokah g. Borštnika in g. Verovškega. Da je prvi (Vrbovec) izvrstno pogodil svojo ulogo, ter jako srečno karakterizoval trdega, na svojo težko priboreno svobodo ponosnega kmeta, nam pač ni treba še posebej naglašati. Ako v tretjem aktu ni mogel doseči tistega efekta, kakor v drugem, to ni bila njegova krivda. Tudi gosp. Verovšek (Grobski st.) se je s hvalevredno pridnostjo trudil pogoditi prevzetnega feudalca, pri katerem se človek šteje šele od barona navzgor, a trdi značaji ne ugajajo temperamentu g. Verovškega, o tem smo se v soboto vnovič prepričali. Izmej dam nam je to pot posebno pohvalno omeniti gñe. Nigrinove, ki je jako srečno in vsakega nepotrebnege pretiravanja predstavljala zgovorno in pošteno kmetico. Pokazala je gñe Nigrinova v soboto vnovič, da ni samo pridna, ampak tudi jako nadarjena igralka katero želimo videti večkrat v primernih večjih ulogah. Gospa Borštnikova (Kalska), ki pa ni imela posebno srečne uloge in gg. Danilo (Grobski ml.) in Sršen (župnik) izvršili so uloge pohvalno. Le v tretjem aktu opazili smo pri zadnje imenovanih dveh in pri g. Verovšku negotovost, ki je občutno motila. Sicer pa priznavamo, da je doba dveh dni premalo za priučenje večjih ulog. Izmej epizodistov, ki so bili v obče na svojem mestu, omeniti nam je posebno pohvalno g. Podgrajskega, ki je v maski in igri jako dobro pogodil oderuha Lisjaka. V obče bila je predstava taka, da bi bila zaslužila polno hišo ne pa prazne. Smelo trdimo, da bi zamogli naštetí pri vsaki nemški operetni predstavi več narodnega občinstva, kakor pri sobotni predstavi in to je tudi naroden škandal, vrh tega pa malo laskavo za ukus našega občinstva. V svesti smo si sicer, da bodo nekateri nemški listi slastno pograbili to našo opazko v dokaz „nepotrebnosti slovenskega gledališča“, a morda bo potem vsaj očitna sramota nekoliko „ženirala“ naše narodno občinstvo ter mu vcepila nekoliko več narodne discipline in požrtvovalnosti.

— (Čitalnica Ljubljanska.) Zopet nam je zabeležiti prav vesel večer. Nade, katere je stavil odbor v tretji društveni večer, ki se je vršil včeraj v čitalniških prostorih, so se popolnoma vresničile. Prva zasluga, da se je večer dobro obnesel, gre neumornemu reditelju gosp. dr. Viktorju Supanu, katerega sta vrlo podpirali požrtvovalni rediteljci gospici A. Jamšekova in Fr. Vrhunčeva. Program je bil zelo raznovrsten. Čuli smo najpoprej dobro premišljeno deklamacijo (gospici Jamšekova). Potem so nastopile štiri tamburašice, pod vodstvom g. sekundarija drd. Šukljeja, v dveh točkah. Želeti bi bilo, da bi ta krasna misel našla obilo posnemalk ter da bi kmalo imeli priliko pozdraviti damski tamburaški zbor. (Čujemo, da je stvar v dobrem teku). Za tamburašicami je nastopila gospica Vrhunčeva kot pevka, ter očarala občinstvo s svojim zvonkim in močnim glasom. Velika pohvala, katera je sledila tej točki, je bila popolnoma zaslužena. — Petju sledile so tri živé podobe, ukusno sestavljene, katere so prav primerno sklenile prvi del večernega programa. — Po kratkem odmoru se je pričel ples, ki je bil jako živahen in je trajal pozno v noč. — Tudi v stranskih prostorih je vladala velika živahnost in obče je zavladalo mnenje, da taki večeri prav dobro vgajajo. Tudi postrežba je bila vseskozi dobra in točna.

— („Slovenskega planinskega društva“) osnovalni odbor sklical je včeraj shod, katerega se je udeležilo mnogo prijateljev novega društva. Začasni predsednik deželni inženér: gosp. Hrasky pozdravil je s toplimi besedami navzoče in razložil namen društva. Kakor se razlega pesem slovenska po dolinah, tako naj novo društvo dela na to, da na planinah slovenskih ne bode tujec nas izpodrival. Novo društvo, ki se je zasnovo, naj bode čuvaj proti tujemu življu, ki se širi po naših gorakih krajih. Nadeja se torej, da bode odbor, ki se voli na tem shodu, vestno izpolnjeval svojo važno nalogo, da bode prekornostno društvo dobilo vedno več prijateljev ali članov. Govor bil je vzprejet z živahnim odobravanjem. Na to prečital je začasni tajnik pravila, ki so se vzprejela z nekaterimi spremembami. V odbor so bili voljeni: Predsednikom deželni inženér g. Hrasky, za odbornike pa gg.

Jos. Hauptman, Fran Triller, Sim. Rutar, Iv. Šoklič, J. Mikuš, J. Borštnar, Jern. Žitnik in Fran Tavčar.

— (Martinov večer pevskega društva „Ljubljana“) privabil je sinoči toliko občinstva v g. Hafnerja restavracijo, da je bil prostoren salon natlačen. Program izvajal se je točno in precizno, zabava bila je izvrstna in postrežba skrbna. Vsa čast pevskim društvom, ki tudi v zimskem času tako izborno skrbé za zabavo narodnega občinstva.

— (Šišenske čitalnice „Martinov večer“) pri Kozlerji obnesel se je navzlic budi konkurenci dovolj dobro in živahno. Vspored izvajal se je prav dobro, pevski zbori pod vodstvom g. Javorskega ml. izvršili so se na splošno zadovoljnost in želi glasno pohvalo. Mnogo smeha vzbujala je burka „Čitalnica pri branjevki“, katero so izvajali odlični člani „Dram. društva“. Predsednik g. Fr. Drenik razložil je v kratkem govoru uzroke, zakaj je čitalnica mirovala od svečnice naprej. Izgubilo je društvo poleg uzornega domoljuba Antona Kneza še nekaj zaslužnih članov in zvestih sotrudnikov in častorej ni bil ugoden za veselice in zabave. Zdaj je društvo vsaj deloma prebolelo te rane ter stopilo zopet na plan, nadeja se bolj veselih časov. Ples, ki je končal vsopred, bil je prav živahen.

— (Nesreče.) Iz Poličan se poroča, da je ponesrečil dne 9. t. m. v Hrastovcu posestnik Jurij Turin, ko je čistil neki večji sod. Izpral je najprej sod s špiritom in ga potem hotel izžgati. Sod se je razletel in duo zadelo je nesrečnega moža v glavo s tako silo, da je umrl nekoliko ur pozneje. — Iz Celja se poroča, da je padel v Javruhu posestnik Štefan Mastnjak tako nesrečno z jabolčnega drevesa, da je bil takoj mrtev. — V Št. Janžu pri Slov. Goricah pa je padel hlapec posestnika Fr. Časa, s smereke, na kateri je sekal veje. Bil je takoj mrtev.

— (Starega srebrnega denarja) zamenjali so na Štajerskem do konca oktobra meseca za kakih 270.000 goldinarjev.

— (Iz mestnega zbora Tržaškega.) V zadnji seji mestnega sveta v Trstu se je prečital reskript namestitstva, glasom katerega se odpravi točarina v Trstu s početkom bodočega leta. Ta naredba se utemljuje s tem, da ta davek ne odgovarja pravični razdelitvi bremen. Občina se pozivlje, da skrbi za pokritje primankljaja, ki nastane vsled odprave tega davka. Ta primankljaj znaša kakih 300.000 gld. Municipalna delegacija pa je vložila prošnjo do vlade, da se vsaj še za l. 1893. dovoli točarina. Dalje se je vzelo na znanje, da je upravno sodišče na Dunaji zavrnilo pritožbo municipalija Tržaškega proti naučnemu ministerstvu, katero je bilo zabranilo osnovo štirirazredne italijanske šole pri sv. Magdaleni zgornji. Upravno sodišče pravi, da ta šola ni potrebna, mestna oblast naj skrbi za pomožitev potrebnih šol in naj ne snuje nepotrebnih. Bolje bi pač res bilo, če bi mestni zastop Tržaški se hotel ozirati na toliko potrebne slovenske šole v mestu. Bržkone je upravno sodišče tudi imelo te šole v mislih.

Razne vesti.

* (Vojska in šola) Francoski statistik postavil je pregled troškov, katere prouzročata vojska in šola večjim evropskim državam. Tako troši Nemčija za vojsko 368 milijonov gold., za šolo 30 milijonov gold. na leto; Avstro-Ogerska za vojsko 139, za šolo 12; Angleška za vojsko 312, za šolo 47, Francija za vojsko 303, za šolo 42, Rusija za vojsko 409, za šolo 35, Italija za vojsko 180, za šolo 3, Španska za vojsko 76, za šolo 3. Vsega vkupe potrosijo te države vsako leto za vojsko 1777, za šolo pa 177 milijonov gold. To je krasna ilustracija sodobne kulture.

* (Rop v kaznilnici.) Iz Šopronja se poroča, da je bila v kaznilnici v Steinabruklu v noči od torka na sredo odnešena blagajnica z 1800 gld. Drzno zločinstvo je vzbudilo velik hrup, kajti v kaznilnici je nastavljenih nad sto paznikov. Kaznjencev je kakih 800 v kaznilnici.

* (Davek na — radovednost.) V mestecu Weilburg na Nemškem razglasil je župnik tamošnje protestantske cerkve, da bode odslej moral plačati pri porokah vsakdo, ki ne spada mej svate, deset vinarjev, ako bode hotel pri porokah v cerkev. Taka odredba bi tudi še kje drugod utegnila biti jako umestna!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 14. novembra. Pri ustanovitvi ženske podružnice sv. Cirila in Metoda zbrane Slovenke kličemo uzornemu predsedniku gosp.

Tomi Zupanu in njegovemu namestniku našemu nekdanjemu in nepozabnemu notarju gosp. Luki Svetcu prisrčni: Živela!

Dunaj 14. novembra. Na včerajšnjem shodu društva „Zukunft“, v katerem so združeni radikalni delavci, obsodili so zborovalci zadnji atentat v Parizu in sploh vsa jednaka počenja.

Budimpešta 14. novembra Naučni minister grof Csaky odklonil je ponudeni mu portfelj notranjih rečij.

Rim 14. novembra. Pri včerajšnjih ožjih volitvah bilo je izvoljenih 39 vladnih pri- stašev in 13 opozicijonalcev. Izid 8 volitev še ni znan. Bonghi propal v treh okrajih.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Krajevni repertorij za Nižje-Avstrijsko.** Vsled odloka c. kr. trgovskega ministerstva, do- šlega trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani, na- znanila je c. kr. statistična osrednja komisija, da je posebni krajevni repertorij za Nižje-Avstrijsko izšel v zalogi Alfred Hölder-ja, c. in kr. dvornega in vseučilišnega knjigotržca na Dunaji, I, Rothen- turmstrasse 15, in da bodo posebni repertoriji dru- gih kronovin in dežel izšli tekom leta v nastopnem redu: Češko, Gorenje Avstrijsko, Solnograško, Šta- jarsko, Koroško, Kranjsko, Primorsko, Tirolsko in Predaleško, Moravsko, Šlezija, Galicija, Bukovina in Dalmacija. Repertoriji ne obsejajo le občin in kra- jev po politični in sodniški razdelitvi, temveč na- vajajo tudi pri vsaki občini k tej spadajoče kra- jevne dele. Pri občinah in krajih je povedano šte- vilo: 1.) hiš, 2.) prebivalcev po spolu, po veroizpo- vedanju, 3.) domačih navzočih prebivalcev po obče- valnem jeziku, 4.) postaje dušnih pastirjev, 5.) učne zavode, 6.) šole, 7.) pošne, železniške, telegrafske, telefonske in parobrodne postaje. Za one dežele, v katerih sta dva ali več jezikov v navadi, sestavili se bodo izvzemši Bukovine večjezični repertoriji. Krajevni repertoriji izidejo za vsako deželo posebej in jih je posamič kupiti. To oficijelno delo ne nudi le uradnjam, temveč tudi društvom, družbam kakor tudi vsakemu posamezniku, ki ima kako kupčijo, najboljši pripomoček pridobiti si povoljnega znanja v vseh napominanih ozirih. Cene posameznim zvez- kom določene so začasno le približno in jih je moč poizvedeti tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbor- nice v Ljubljani. Onim trgovcem in obrtnikom, ki si žele ta ali oni ali več repertorijev naročiti pri trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani dovoljuje se 20% popust. Za sedaj je izračunljeno, da bode krajevni repertorij za Štajarsko obsejal okoli 340 strani, oni za Koroško 140, za Kranjsko 210, za Primorsko 220 in bo stal oni za Štajarsko 4 gld. 80 kr., za Koroško 2 gld., Kranjsko 3 gld. in za Primorsko 3 gld. 20 kr. V teh zneskih se pa še ni oziralo na 20% popust. Ker mora pa zbornica število naročenih eksemplarov kmalu naznaniti vis. c. kr. trgovskemu ministerstvu, zato naj blago- volijo oni, ki si žele potom zbornice kaj naročiti, tej prej ko mogoče to naznaniti

Poslano.

Slavno uredništvo!

Z ozirom na notico v št. 259 „Slovenskega Naroda“ konstatujem, da ondu omenjene notice v „Tagespošti“ nisem pisal jaz, da se torej ne skri- vam za nemškimi listi, zaslug tretjih osob si pa tudi ne lastim, ker z dotičnimi najdbami nisem imel drugega opraviti, nego da sem jih, ko so mi bile poslano, prevzel in inventiral. Toliko v pojasnilo.

V Ljubljani, 14. novembra 1892.

Alfonz Müllner,
kustos deželnege muzeja.

Zahvala.

Gospod dr. Zeno Doischein in njegova blaga gospa soproga darovala sta za napravo gorke zimske obleke revnim učencem tukajšnje ljudske šole znesek 30 goldinarjev.

Šolsko vodstvo izpolnjuje prijetno dolžnost, ako izreka blagima dobrotnikom za ta velikodušni dar v imenu učiteljstva in uboge šolske mladine najtoplejšo zahvalo.

Šolsko vodstvo v Postojini,
dné 10. novembra 1892.

Janex Thuma.

Loterijske srečke 12. novembra.

V Trstu: 54, 39, 11, 66, 38.
V Linci: 43, 2, 64, 56, 36

Tujci:

13. novembra.

Pri **Maltči**: Hostnik, Libert, Ulman, Leidman, Wall, Ehrenfest, Polacek z Dunaja. — Pamer iz Trsta. — Bellina iz Linca. — Altman iz Berolina. — Ressas iz Ce- lovca. — Hentke iz Gorice. — Fabiani, Gabrielič, Jenko, Majdič iz Kranja.

Pri **Slomu**: Tschampa, Perner, Weiss, Hieber, Taussig, Urbančič z Dunaja. — Weiss iz Prage. — Blou- dek iz Idrije. — Prašnikar iz Kamnika. — Rieger iz Dom- žale.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zemaro, Piuza iz Pulja. — Sancin iz Trsta. — Sparhakl iz Litije.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- sovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. nov.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	740.5 mm. 739.3 mm. 739.6 mm.	6.0° C 7.0° C 5.2° C	sl. vzh. sl. svz. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0.00 mm.
13. nov.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	738.8 mm. 738.7 mm. 739.9 mm.	4.4° C 6.0° C 5.0° C	sl. vzh. brezv. sl. vzh.	obl. obl. obl.	0.80 mm. dežja.

Srednja temperatura 6.0° in 5.1°, za 1.6° in 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. novembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.40	97.20
Srebrna renta	97.15	96.95
Zlata renta	114.95	114.75
5% marčna renta	100.30	100.30
Akcije narodne banke	992.—	992.—
Kreditne akcije	314.25	312.50
London	119.85	119.90
Srebro	—	—
Napol.	9.54	9.54
C. kr. cekini	5.70	5.70
Nemške marke	58.82 1/2	58.82 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	186
Ogerska zlata renta 4 1/2%	112	90
Ogerska papirna renta 5%	100	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	75
Kreditne srečke	100 gld.	191
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

Iščejo se nujno:

Gospodinja za tukaj; kuharica za vse k dvema osebam, prav dobra služba; natakarica za Ljubljano (tudi začetnica); kuharica za gostilno z jako dobro plačo; salutarica za večjo restavracijo; hišnica v fino meščansko hišo. — **Priporočila se: več močnih deklet za vse**, sposobnih za vsako delo, nekatere izmed njih tudi umejo malo kuhati. — Več se izve v **posredovalnici Flux, na Bregu št. 6.** (1264)

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice števil. 10.

Velika zaloga

vseh I. (1024—14)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Globoko užaljenim srcem javljamo vsem so- rodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je po neskončni modrosti Vsemogočarja naš preljubljeni in nepozabni oče, oziroma tast, gosp.

Viljem Gedlizka

zasebnik

po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakra- menti za umirajoče, v 70. letu svoje starosti, danes ob polu 6. uri zvečer, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega rajnega preneslo se bode v torek, dné 15. t. m., ob 7 1/2. uri zjutraj iz hiše žalosti, sv. Petra cesta št. 9, na južni kolodvor, od koder bode prepeljano v Laški trg ter ondi položeno v lastno rakev k večnemu počitku.

Svete zadušne maše za pokojnika darovale se bodo v mnogih cerkvah.

Nepozabni rajniki bdi priporočen v blag spo- min in molitev.

V Ljubljani, dné 13. novembra 1892.

(1263)

Žalujoči ostali.

Vzprejem takoj v svojo trgovino

učenca

zmožnega slovenskega in nemškega jezika. (1262—1)

L. Schwentner v Brežicah

knjigarna, zaloga papirja in pisalnega orodja.

Korektor

za slovenščino in tuje jezike **vzprejme se pod ugodnimi pogoji.**

Prošnje vzprejema upravništvo „Slo- venskega Naroda“ do 20. t. m.

Tinktura zoper kurja očesa.

Najvarnejše in najboljšo sred- stvo, da se odpravijo kurja očesa, zagnanci in žulji. Na kurje oko ali na zagnanec se skozi 5—6 dni ta tinktura zjutraj s čopičem, ki je v steklenici, dobro namaže, ko to preteče, se vzame mlačna kopel, potem se kurje oko lahko z nohti izvzame. Steklenica stane 25 kr., 10 steklenic 2 gld.

Piccoli-jeva lekarna „Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—12)

Dalmatinsko vino

naravno, ukusno, prodaja na debelo po toli nizki ceni, da je

vsaka konkurenca izključena.

Častite kupce najuljudnejše vabi na obilo naročbo (1196—9) s spoštovanjem

Ivan Vladiskovich

vinotržec, Voloska št. 35.

Št. 22.481.

Cesar Fran Josipove jubilejne ustanove za uboge.

V 2. dan decembra meseca je oddati **mesne cesar Fran Josi- pove jubilejne ustanove**, namenjene mestnim revežem, ki ne do- bivajo redne podpore iz mestne ubožne zaklade.

Teh ustanov je dvanajst: dve po 25 gld. in deset po 20 gld.

Prošnje za njih podelitev je

do 28. dne t. m.

uložiti pri mestnem magistratu.

Magistrat deželnege stolnega mesta Ljubljane

dné 12. novembra 1892.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

(1261)

Velika
50krajcarska
loterija.

Glavni dobitnik

Žreb
nepreklicno
1. decembra 1892.

75.000 gld.

Srečke po 50 kr. priporoča **J. C. MAYER.** (1207—7)

Istina in tisk „Narodne Tiskarne“.